

Sygn. akt I C 1053/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Ewelina Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko A. P.

o zapłatę 1045,66 zł

I zasądza od pozwanego A. P. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 1045,66 zł (jeden tysiąc czterdzieści pięć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego A. P. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1053/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. złożył w dniu 29 października 2015 r. (data stempla pocztowego) pozew przeciwko A. P., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 1045,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 września 2013 r. do dnia zapłaty. Wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego A. P. na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany A. P., prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z dnia 3 na 4 lutego 2013 r. przy ul. (...) w G. A. P. uderzył umyślnie kijem baseballowym w tylną szybę samochodu osobowego marki B. nr rej. (...) którego właścicielem był K. L., dokonując jej wybicia. Prawomocnym wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie II K 238/13 Sąd Rejonowy w Ciechanowie uznał A. P. za winnego popełnienia przestępstwa art. 288 § 1 kk (akta II K 238/13 Sądu Rejonowego w Ciechanowie)

W dacie zdarzenia samochód osobowy marki B. nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w (...) S.A. w W. (bezsporne).

(...) S.A. w W. przyznał i wypłacił odszkodowanie na rzecz właściciela pojazdu marki B. nr rej. (...) K. L. w wysokości 1045,66 zł. (akta szkody k. 28 - 49).

Pismami datowanymi na dzień – 20 sierpnia 2013 r., 5 grudnia 2013 r., 3 października 2014 r. i 5 grudnia 2014 r., z których ostatnie doręczono A. P. w dniu 19 grudnia 2014 r., (...) S.A. w W. wezwał sprawcę szkody do zwrotu wypłaconego odszkodowania odpowiednio w terminie do 3 września 2013 r., 19 grudnia 2013 r., w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania oraz w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania (pisma k. 28 v - 30, potwierdzenie odbioru k. 30 v -31).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy karnej o sygn. II K 238/13 Sądu Rejonowego w Ciechanowie oraz dokumentów zgromadzonych w aktach szkody, a dołączonych do akt niniejszej sprawy. (k. 28 - 49).

Wysokość przyznanego i wypłaconego odszkodowania poszkodowanemu K. L. wynika z akt szkody.

Jednocześnie wskazać należy, że powód przedstawił kopie wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanego z dnia 20 sierpnia 2013 r., 5 grudnia 2013 r. i 3 października 2014 r. (k. 28 v – 29 v), jednakże brak jest dowodu doręczenia pozwanemu tych wezwań, chociażby w trybie art. 139 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda (...) S.A. w W. zasługuje – co do zasady - na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia jest art. 828 § 1 zd. 1 kc, zgodnie z którym, jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Okoliczności zdarzenia oraz fakt przyznania przez ubezpieczyciela i wypłaty odszkodowania poszkodowanemu zostały ustalone przez Sąd Rejonowy na podstawie akt szkody dołączonych przez powoda do pozwu na płycie CD, które to następnie zostały wydrukowane i dołączone do akt niniejszej sprawy oraz akt sprawy karnej o sygn. II K 238/13 Sądu Rejonowego w Ciechanowie.

Zgodnie z art. 11 zd. 1 kpc, tylko ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Owo związanie dotyczy ustalonych w sentencji wyroku znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełnienia. Prawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie II K 238/13 Sądu Rejonowego w Ciechanowie A. P. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa stypizowanego w art. 288 § 1 kk, stanowiącego podstawę jego odpowiedzialności w niniejszym procesie w stosunku do powoda.

W związku z powyższym, Sąd uznał, że zachodzą w sprawie okoliczności, określone w art. 828 § 1 zd. 1 kc i zasądził od pozwanego A. P. kwotę 1045,66 zł, stanowiącą równowartość odszkodowania, jakie zakład ubezpieczeń wypłacił poszkodowanemu K. L..

Powód domagał się ponadto zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 3 września 2013 r. do dnia zapłaty.

Wskazać jednakże należy, że z analizy akt sprawy co prawda wynika, że powód pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. wezwał pozwanego do zapłaty należności, w którym wyznaczono termin płatności na dzień 3 września 2013 r., jednakże brak jest dowodu nie tylko doręczenia, ale nawet nadania tego pisma, a zatem brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w tym zakresie.

Niewątpliwie jednak, powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 1045,66 zł od dnia wezwania pozwanego A. P. do zapłaty tj. od dnia 23 grudnia 2014 r., z uwagi na fakt, że termin wezwania do zapłaty z dnia 5

grudnia 2014 r. (czwarte wezwanie) upływał dnia 22 grudnia 2014 r. (data doręczenia wezwania 19 grudnia 2014 r. + 3 dni określonego terminu na uiszczenie należności). W tej dacie roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie bowiem z art. 455 kc, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Tym samym Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia 23 grudnia 2014 r. uznając je za niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Treść cyt. artykułu uległa z dniem 1 stycznia 2016 r. zmianie wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 56 cyt. ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Obecne brzmienie art. 481 § 1 i 2 kc jest następujące: Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Uznać zatem należy, że powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty należności głównej za okres od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości wynikającej z art. 481 kc w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r., zaś za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości wynikającej w art. 481 kc w brzmieniu określonym przepisem art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Sąd obciążył pozwanego A. P. zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda (...) S.A. w W. stosownie do art. 100 zd. 2 kpc, zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Podkreślić należy, że Sąd oddalił powództwo jedynie w zakresie żądania co do części odsetek ustawowych za opóźnienie. Na koszty procesu złożyły się: 53,00 zł tytułem opłaty sądowej oraz 197,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (§ 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

Pozwany A. P., pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie nie stawił się na rozprawę, nie wnosił o rozpoznanie sprawy podczas swojej nieobecności i nie złożył wyjaśnień na piśmie. W związku z powyższym, stosownie do art. 339 kpc w zw. z art. 340 kpc, wyrok ma charakter zaoczny.

W związku powyższym zgodnie z art. 333 § 1 pkt 3 kpc wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności; sąd z urzędu bowiem nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt IV wyroku.